

Permanent arbeidsuhell

Endringer i skatteopplegget rundt arveavgiften fører til skatteskjerpelser for gårdsbruk og andre selvstendige næringsdrivende. De største brukene rammes hardest. Det er skuffende at KrF og Venstre ikke sørget for å desarmere skattebomben da de inngikk budsjettforlik med Solberg-regjeringen.

Regjeringen fjerner arveavgiften under påskudd av at det er et næringsvennlig tiltak. Vennligheten kommer ikke hele næringslivet til gode. Gårdbrukere og andre enkeltmannsforetak vil få redusert mulighetene til å skrive av framtidig inntekt. Det medfører i praksis en kraftig skatteskjerpelse. Norges Bondelag har regnet ut at for en ung bonde som arver verdier fra sine foreldre tilsvarende fire millioner kroner, vil overdragel-

sen innebære en skattesmell på 600.000 kroner.

Ettersom skatteendringen rammer nettopp de gårdbrukerne regjeringen ønsker å prioritere, gikk vi ut fra at regjeringens forslag var et arbeidsuhell. Det er det åpenbart ikke. Skatteskjerpelsene var ikke en utilsiktet virkning av fjerningen av arveavgift, den var tvert imot tilsikt-

Dette er eneste mulige tolkning etter at regjeringen opprettholder sitt forslag. Vi må også gå ut fra at KrF og Venstre i budsjettforhandlingene har foreslått å reversere endringene. At regjeringen likevel har stått fast på dem, er et illevarslende tegn.

Riktignok har sentrumpartiene fått gjennomslag for at skatteendringenes virkning for landbruket skal gjennomgås for

Oppsummert

Forlik

1 Det er skuffende at Venstre og KrF ikke desarmerte skattebomben regjeringen har lagt under landbruksnæringen.

Illevarslende

2 At regjeringen opprettholder noe som minner om et arbeidsuhell, er et illevarslende tegn.

Avgifter

3 Ytterligere avgiftsøkninger svekker rammevilkårene for landbruket. Hvor ble det av høyrepartienes skatteløfter?

Revidert nasjonalbudsjett til våren. Men dette er et kun et spinkelt lyspunkt. Det ligger ingen andre forpliktelser i forliket enn at Finansdepartementet skal regne på saken.

Det er positivt at KrF og Venstre lykkes med å reversere kuttene til landbruksforskningen, og at regjeringen pålegges å utrede behovet for et nasjonalt kornlager. Det er vanskelig å se for seg at en utredning vil konkludere med noe annet enn at et slikt behov eksisterer.

På den andre siden blir rammevilkårene til landbruket forverret gjennom ytterligere avgiftsøkninger på olje, CO2 og elektrisitet. Hvor blir det av valgloftene om at skatt- og avgiftslettelse skal kompensere for regjeringens kutt i overføringer og tollsatser?

SAGT

av andre

FOTO: NTB SCANPIX

Som andre finansministre: Siv Jensen.

Amerikansk drøm

* «I mediepolitikken er den amerikanske drømmen i ferd med å bli et problem.»

Eirik Hoff Lysholm, administrerende direktør og redaktør i Dagsavisen.

Fettsuging

* «De borgerlige lovet fettsuging. Det vil bli krevende nok å holde vekten.»

Thomas Boe Hornburg, politisk kommentator i Aftenposten, om Frps synkende vilje til å kutte i byråkratiet.

Fettsuging II

* «Det er litt mer krevende når man skal gjøre dette i praksis enn det var å gjøre det på papiret.»

Gjermund Hagesæter, Frps finanspolitiske talsmann, om at Frp ville kutte 174 millioner byråkratikonter i opposisjon, mens partiet i posisjon kutter 1 million.

Fettsuging III

* «Hun har sluttet å spy ut ordet byråkrat.»

Valgforsker Anders Todal Jensen om Siv Jensen, til Aftenposten.

Miljø

* «I et Norge styrt av en blåblå regjering er det viktigere enn noen gang at det finnes en oppgående miljøopposisjon.»

Nådeløst

* «Å holde Arbeiderpartiet ansvarlig for 22. juli er som å gi offeret skylden for voldtekten.»

Aslak Sira Myhre, samfunnsdebattant, tar oppgjør med Per Sandberg-bokas omtale av 22. juli, i en kronikk i Dagsavisen.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

En forestilling om mor

DAGENS GJEST

«Hvordan skulle jeg lette meg for slike langvarige og voldsomme inntrykk?» spurte Trygve Bratteli innledningsvis i boken «Fange i natt og tåke». Den utkom i 1980, 40 år etter krigsutbruddet, 38 år etter at han selv ble arrestert av Gestapo grytidlig en morgen i juni 1942. Han valgte penn og papir. Enkeltord og korte setninger ble skrevet ned, men neppe med tanke på at det noen gang skulle bli bok. Det handlet om å overleve. Om å gå videre. Til slutt lå det 95 tettskrevne sider på skrivebordet. Så ble det hele lagt bort, og livet skulle fortsette. Trygve Bratteli var et tidsvitne, en som hadde kjent nazismens raseri på kroppen. I 1945 var han en ung mann på 47 kilo, med kort hår og milde, uutgrunnelige øyne. En mann som ble reddet i siste liten da de hvite bussene hentet ham ut fra konsentrasjonsleiren Vaihingen nordvest for Stuttgart i Baden-Württemberg.

«Et tidsvitne er en person som selv har opplevd historiske begivenheter, og som dermed kan forsyne ettertida med egne minner fra begivenhetene», heter det på Wikipedia. «Uttrykket brukes særlig i forbindelse med overle-

vende fra konsentrasjonsleirene under andre verdenskrig.» At det stadig blir færre av dem, ligger i sakens natur, og kanskje var det derfor at avisen Vårt Land nylig slo følge med den 90-årige Alf M. Knudsen på reisen tilbake til Auschwitz. I 35 år hadde han tiet om det han hadde opplevd på Grini, i Sachsenhausen, Majdanek, Auschwitz, Buchenwald og Neuengamme før han i 1995 sluttet seg til Stiftelsen Hvite Busser. Godt oppe i årene ble også han et tidsvitne. Historiene hans har gitt åstedene mening for tusenvis av mennesker. Knudsen er et levende kulturminne, en forvalter av immateriell kulturarv, en ikke-fornybar ressurs for å bruke en fattig offentlig terminologi.

Mer enn 100 turer har det blitt, men nå er bena slitne og husken ikke så god som før. Med Knudsen vil en dimensjon i fortellingen forsvinne. Vi som kommer etterpå, kan formidle, men knapt nok begripe hva det egentlig handlet om. Tall kan aldri gjengi smerte, et fotografi aldri fullt ut en følelse. Historien blir plattere, uvirkeligere og gir større rom for egen tolkning og fantasi.

«Da mor kom hjem igjen etter krigen, greide hun ikke å vende tilbake til en beskyttet tilværelse

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

med pels og bil. Hun forlot familien, ofret mann og barn og viet resten av sitt liv til kamp mot urettferdighet og vold. Ingen gikk for-gjeves til henne uten å få hjelp», skriver Bente Børsum om moren, Lise Børsum. Også Lise Børsum måtte ta ordene til hjelp for å få livet i gang igjen etter krigen. «Fange i Ravensbrück» forelå på bokhandlerens disk i 1946.

Blant annet denne boken ble i 2006 ble forvandlet til teaterstykket «Min forestilling om mor». På store scener og i beskjedne forsamlingshus har datteren Bente med samme intensitet og innlevelse formidlet morens opplevelser fra før, under og etter konsentrasjonsleiren, men også sin egen smerte over tapet av mor. Først under krigen da moren ble arrestert og torturert, og så en gang til da hun flyttet fra familien og gikk aktivt inn i Nasjonalhjelpens Fond for krigens ofre.

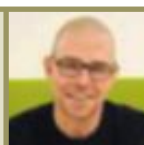
Scenografien er enkel. En stol, et stykke rød fløyel, en grønn ullkjole, litt lys og en gammel norsk folketone. Om ikke lenge er Bente Børsum det nærmeste vi kommer konsentrasjonsleirens menneskeforakt og fangenes lidelser. For åstedet, det fysiske minnet, blir taust når tidsvitnene ikke lenger kan gi det et språk.

TIDSVITNER

«Åstedet, det fysiske minnet, blir taust når tidsvitnene ikke lenger kan gi det et språk.»

Sjefredaktør/daglig leder:
Mari Velsand
mari.velsand@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no

Politisk redaktør:
Pernille Huseby
pernille.huseby@nationen.no